

Commissie Werk en Inkomen

Groningen, 13 januari 2014

Betreft: Witgoedregeling, SZ 13.3953816

Geachte leden van de gemeenteraad,

In de brief 'beantwoording motie 'haal meer uit witgoed' wordt gerefereerd aan een reactie van de CR betreffende een belangrijke component van uw armoedebeleid nl. de "Witgoedregeling".

Onze reactie was niet gebaseerd op bovengenoemde brief met plan pilot, maar op een brief betreffende de verlaging normbedragen witgoedregeling ter stimulering aanschaf 2de hands goederen van 10 september 2013 (zie de bijlages).

Verder vindt u als bijlage ons advies, dat in een schema is weergegeven, over de invulling van de motie witgoedregeling. Uiteraard zijn we bereid om u ons advies nader toe te lichten.

Hieronder onze reactie op de pilot, SZ 13.3953816

DE PILOT:

Met het plan wordt voorbij gegaan aan enkele cruciale punten uit de motie:

Stimuleren van duurzaam gebruik goederen.

Immers: de aanvraag komt voort uit een kapot apparaat dat wellicht door een simpele reparatie weer zou kunnen functioneren, maar waarvoor daaruit voortkomende kosten niet kunnen worden opgebracht. Een centrale service witgoedregeling zal de levensduur van het bestaande apparaat kunnen verlengen.

Stimuleren van werkgelegenheid.

Een centrale service witgoedregeling betekent: reguliere uitstroom, werkplekken voor arbeidsgehandicapten, werk om ervaring op te doen of als stage voor jongeren. Voor tweedehands bedrijven commercieel interessant: geen eigen uitgebreide infrastructuur nodig, ruimte, gereedschap, onderdelen, wagenpark, enz. Beheerder van: aanvragen witgoed, gekoppeld bestandsaanbod deelnemende bedrijven, toezichthouder kwaliteit, onderdelen, als centraal punt opleiding en bijscholing, enz.

Aan kritische inbreng tijdens het debat over de motie wordt geen aandacht besteed:

Verplichting gebruik tweedehands-goederen leidt tot stigmatisering.

Dit geldt zowel voor bijstandsgerechtigden als ook voor het imago van tweedehands bedrijven.

Duurzaam betekent ook: energie- en waterbesparend.

Juist mensen met een minimum- of bijstandsinkomen worden getroffen door steeds hogere woonkosten, een simpele reparatiegarantie gedurende 1 jaar leidt niet tot meer duurzaamheid.

De beschrijving van de pilot vinden wij zeer summier en niet concreet:

- een garantie afhankelijk van de prijs en kwaliteit van het 2de hands goed?
- Mag de aanvrager zelf bepalen bij welk bedrijf wordt aangeschaft?
- Hoe zit het met de bepaling – (...) vervanging van eenzelfde apparaat, met dezelfde capaciteit-?
- Zijn er prijsafspraken gemaakt met de tweedehands bedrijven?
- Welke bedragen per apparaat worden door de gemeente maximaal vergoed?
- Waarom betaald de gemeente de rekening rechtstreeks?

Als in plaats van door een centrale service witgoedregeling meer of eenzelfde opbrengst van werkgelegenheid en/of participatiebanen wordt verwacht, hoe wordt dat gemeten? Hoe duurzaam zijn die banen?

Tot slot:

Wij vragen u om de motie en het idee waaruit deze is ontstaan, grondig te bezien en de invulling van uw motie af te wegen tegen het licht van het plan voor de pilot.

Is het een nieuwe witgoedregeling die:

- Bijdraagt aan het verbeteren van de leefomstandigheden van de minima?
- Bijdraagt aan duurzaam gebruik van witgoed?
- Bijdraagt aan werkgelegenheid?
- Bijdraagt aan het gebruik van computers?

Met vriendelijke groet,

John Wind

Voorzitter Cliëntenraad Werk en Participatie Groningen.